

ລາຍງານຜົນຂອງການປຶກສາຫາລື ຂອງ ກຸ່ມສິນທະນາ, ກຸ່ມທີ 1

ກ່ຽວກັບ “ສະຖຽນລະພາບດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ການຄຸ້ມຄອງການເງິນພາກລັດ ແລະ ພາກ
ເອກະຊົນ”

ໂດຍທ່ານ ນ. ທິບພະກອນ ຈັນທະວົງສາ, ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການເງິນ

ຄັ້ງວັນທີ 5 ທັນວາ 2018 ທີ່ ຫໍປະຊຸມແຫ່ງຊາດ

(ບົດສະເໜີໃນວັນທີ 5 ທັນວາ 2018, ເວລາ 13:30-13: 45)

ຮຽນ: ຄະນະປະທານກອງປະຊຸມ ທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືຢ່າງສູງ

ບັນດາທ່ານແຂກຜູ້ມີກຽດ, ທ່ານຍິງ ແລະ ທ່ານຊາຍ ທີ່ຮັກແພງ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ມາຍັງຄະນະປະທານທີ່ໄດ້ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ
ມີຄຳເຫັນໃນກອງປະຊຸມໂຕະມົນ ປະຈຳປີ 2018, ຜ່ານການປຶກສາຫາລື ເຫັນວ່າ ຝ່າຍລັດຖະບານ
ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແມ່ນເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ກັບການຮັກສາສະຖຽນລະພາບຂອງເສດຖະກິດ
ສປປລາວ ໃຫ້ມີການເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຫນັ້ນທ່ຽງ ແລະ ສ້າງຄວາມສົມດຸນຂອງການເຕີບໂຕ ໂດຍຖື
ເອົາການພັດທະນາເສດຖະກິດເປັນໃຈກາງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອສຸມໃສ່ສ້າງ
ພື້ນຖານເສດຖະກິດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງດ້ານເສດຖະກິດ ກໍ່ຄື ການຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ 1 ຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ 8:

ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຄັ້ງນີ້ ໄດ້ສັງລວມອອກເປັນ ສາມ ພາກຄື: (1) ພາກມາດຕະການເພື່ອ
ຮັກສາສະຖຽນລະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ; (2) ການຄຸ້ມຄອງການເງິນພາກລັດ; (3) ການ
ພັດທະນາພາກເອກະຊົນ, ເຊິ່ງສາມາດ ສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

ພາກທີ 1 ພາກມາດຕະການເພື່ອຮັກສາສະຖຽນລະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ເຫັນວ່າ:

1. ພວກເຮົາເຫັນດີ ເປັນເອກະພາບວ່າ ໃນ 15 ປີຜ່ານມາ ໄດ້ມີປັດໃຈໃໝ່ເກີດຂຶ້ນຫຼວງຫຼາຍ ໃນການ
ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ການສ້າງປະຖົມປັດໃຈໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ຫຼາຍວຽກງານໄດ້ມີ
ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວ ແຕ່ການຂະຫຍາຍຕົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ທັນສະແດງເຖິງການ
ພັດທະນາທີ່ມີຄຸນນະພາບຮອບດ້ານ. ການພັດທະນາຍັງອີງໃສ່ ບາງຂະແໜງການເປັນຫຼັກ ເຊັ່ນ

ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ໂຄງການສ້າງເຂື່ອນ. ແຕ່ ເສດຖະກິດ ເຮົາແມ່ນມີຂະໜາດນ້ອຍ ກຳລັງການ ຜະລິດມີຂໍ້ຈຳກັດຫຼາຍດ້ານ ດັ່ງນັ້ນມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີຫຼາຍມາດຕະການ ໃນຕໍ່ໜ້າ

2. ເພື່ອໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດມະຫາພາກມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ, ການປະຕິຮູບນະໂຍບາຍ ການເງິນ, ການງົບປະມານ ກໍ່ຄືການວາງແຜນຕ້ອງສົມຄູ່ ມີການປະເມີນການລົງທຶນລັດ ແລະ ກູ້ຢືມ, ການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ເລັ່ງໃສ່ການປັບໂຄງສ້າງງົບປະມານໃຫ້ຂາດດຸນໜ້ອຍ ລົງເປັນກ້າວໆ.
3. ລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ກໍ່ຄືພາກສ່ວນເອກະຊົນຕ້ອງໄດ້ຕັ້ງໜ້າສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສະຖາບັນ ກໍ່ຄືຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິພາບ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານໂດຍສະເພາະແມ່ນດ້ານລາຍຈ່າຍ ແລະ ດ້ານລາຍຮັບ
4. ຕ້ອງມີມາດຕະການສຸມໃສ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດມະຫາພາກມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ, ສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ສົມດູນ ລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງການ, ຕົວເມືອງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ໄປຄຽງຄູ່ກັບການເອົາໃຈໃສ່ໃນຂົງເຂດທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງເສີມສະມັດຕະພາບການຜະລິດ ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດການຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອກະຈາຍລາຍໄດ້ໄປສູ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນ.
5. ການຄຸ້ມຄອງການເງິນກໍ່ຖືວ່າແມ່ນປັດໄຈສຳຄັນໃນການຮັກສາສະຖຽນລະພາບຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ພາກທີ 2 ການຄຸ້ມຄອງການເງິນພາກລັດ:

ໄດ້ມີການປຶກສາລື ແລະ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ດັ່ງນີ້:

6. ການປະຕິຮູບການຄຸ້ມຄອງການເງິນພາກລັດຕ້ອງໄປຕາມກົນໄກ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ໃນທີ່ຜ່ານມາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປະສານງານວຽກງານການວາງແຜນ ແລະ ວຽກງານດ້ານງົບປະມານ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽງຂ້ອງໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງເຂັ້ມແຂງ, ໃນນັ້ນຕ້ອງສ້າງພັດທະນານິຕິກຳທີ່ຄົບຖ້ວນ, ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງບັນຊີ ແລະ ການເງິນທີ່ຫັດກຸມ, ມີການຕິດຕາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານ.
7. ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິຮູບຂະແໜງການເງິນ, ກໍ່ຄືການທົບທວນ, ແຜນຍຸດທະສາດລາຍຈ່າຍໄລຍະກາງ, ຍົກສູງປະສິດທິພາບການນຳໃຊ້ງົບປະມານ, ທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳເຊັ່ນ: ກົດໝາຍມູນຄ່າເພີ່ມ, ກົດໝາຍການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສາທາລະນະ, ກົດໝາຍ

ການຈັດຊື້ຈັດຈ້າງ, ກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍ ັ້ແລະ ບົດແນະນຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະແຈ້ງ ເປັນຕົ້ນ.

8. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ການກູ້ຢືມ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍໃຫ້ມີຂັ້ນຕອນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການຄັດເລືອກໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບດ້ານ ງົບປະມານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ. ໂດຍສືບຕໍ່ປັບໂຄງສ້າງທີ່ສາທາລະນະ ໃຫ້ຢູ່ໃນອັດຕາທີ່ກຳ ນົດ ຕາມຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງທີ່ສາທາລະນະທີ່ໄດ້ຮັບການຮອງຮັບຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາກທີ 3 ການພັດທະນາພາກເອກະຊົນ:

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນເສດຖະກິດຂອງລາວມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ກອງປະຊຸມໄດ້ມີບາງທິດທາງ ທີ່ເປັນ ເອກະພາບກັນຄື:

9. ການພັດທະນາຂອງ ສປປລາວ ໃນທີ່ຜ່ານມາ ກໍ່ຄືໃນຕໍ່ໜ້າແມ່ນຮ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ການພັດທະນາ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ກໍ່ຄືຜູ້ປະກອບການໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການລົງທຶນ ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ຫຼາຍ ຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ການສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ປະກອບການທຸລະກິດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຂຸ້ນຂ້ຽວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳສັ່ງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 02 ກ່ຽວກັບມາດຕະການໃນການກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ.
10. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ການດຶງດູດການລົງທຶນ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ປະກອບການເຂົ້າຫາສິນເຊື້ອ, ການສົ່ງເສີມເຂົ້າຫາຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ, ການສ້າງກຸ່ມການຜະລິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ກໍ່ແມ່ນມາດ ຕະການສຳຄັນໃນການສົ່ງເສີມການຜະລິດ
11. ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແມ່ນສຳຄັນທີ່ສຸດ ເພາະເປັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກ ພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ພ້ອມທັງຕ້ອງມີມາດຕະການຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການລົງທຶນໃນຂົງເຂດຕ່າງໆທີ່ບໍ່ ແມ່ນຊັບພາຍາກອນທຳມະຊາດຫຼາຍຂຶ້ນ, ເລັ່ງໃສ່ການລົງທຶນໃສ່ຂະແໜງກະສິກຳຍືນຍົງ ແລະ ມີ ການລົງທຶນໃສ່ການເຊື່ອມຍົງໃນພາກພື້ນ ແລະ ໄປຕາມຍຸດທະສາດການພັດທະນາຍືນຍົງ
12. ຍົກສູງກຳລັງການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທັນສະໄໝທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບແວດລ້ອມໃນ ປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ໄປຕາມທິດທາງອຸດສະຫະກຳທັນສະໄໝ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມພາກການຜະລິດ ແລະ ພາກບໍລິການພາຍໃນ ເປັນບຸລິມະສິດ ທັງນີ້ກໍ່ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້າ.

13. ເພື່ອເປັນການດຶງດູດຄຸນນະພາບການລົງທຶນ ການກຳນົດບັນຊີຄວບຄຸມ ແລະ ບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ ແມ່ນຖືວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງໄວ.
14. ປັດຈຸບັນ ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ຍັງນ້ອຍ ແລະ ຍັງມີຜູ້ປະກອບການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນລະບົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເກືອບເຖິງ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທັງໝົດ ຊຶ່ງລັດຖະບານຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມກັບພາກທຸລະກິດເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ຂົນຂວາຍໃຫ້ເຂົ້າໃນລະບົບ ໂດຍຜ່ານການສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມອຳນວຍ, ມີການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນ, ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ພາກທຸລະກິດເຊື່ອມໂຍງກັບຕະຫຼາດ ແລະ ພາກພື້ນ, ພ້ອມທັງມີການປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
15. ສຸມໃສ່ການຜັນຂະຫຍາຍເວທີປຶກສາຫາລືກັບພາກທຸລະກິດໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍໃຫ້ຕິດພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຊ່ວຍໃນການຍົກລະດັບຄຸນນະພາບການລົງທຶນ
16. ຕ້ອງມີແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດເພື່ອສົ່ງເສີມແຮງງານທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນພາກກະສິກຳໃຫ້ປະກອບສ່ວນໃນການຜະລິດ ແລະ ຂົນຂວາຍເສດຖະກິດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ພ້ອມທັງການສ້າງຕິດສຳນຶກໃຫ້ສັງຄົມໃນການຜະລິດທີ່ຍືນຍົງສີຂຽວ
17. ກອງປະຊຸມໄດ້ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການດຶງດູດພາກສ່ວນເອກະຊົນໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາ ໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ລວມທັງ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP) ແຕ່ກໍເຫັນວ່າຍັງມີຫຼາຍອັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ສຶກສາລະອຽດກ່ຽວກັບບັນດາຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ກໍເຫັນວ່າ ການສົ່ງເສີມດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນມີຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ (win-win-win).

ຂໍຂອບໃຈ